

BUÑUEL

en el laberinto de las tortugas

Direcció: Salvador Simó Busom

Guió: Eligio R. Montero, Salvador Simó Busom a partir del còmic de Fermín Solís

Muntatge: José Manuel Jiménez

Música: Arturo Cardelús

Intèrprets: pel·lícula d'animació amb les veus de Jorge Usón, Fernando Ramos, Luís Enrique de Tomás, Cyril Corral, Pepa Gracia, Rachel Lascar

Nacionalitat: Espanya **Idioma:** castellà

Any: 2019 **Durada:** 80 minuts

Classificació: no recomanada per a menors de 12 anys

Premis: Premis del Cinema Europeu: millor film d'animació. Festival de Màlaga: millor banda sonora. Festival de Cinema Animació d'Annecy: millor banda sonora i menció del jurat

L'argument: La història de la complicada producció de *Las Hurdes, tierra sin pan*, el documental que Luís Buñuel va rodar l'any 1933 en aquella regió extremeña.

L'equip artístic i tècnic

Tot i que *Buñuel en el laberinto de las tortugas* és el seu primer llargmetratge com a director, **Salvador Simó** (Badalona, 1968) fa més de vint anys que treballa en el camp de l'animació i els efectes visuals. Queden lluny els dies en que col·laborava a la sèrie de TV3 *Les tres bessones*. Avui el seu currículum inclou treballs en pel·lícules d'animació com *El sueño de una noche de San Juan* (2005) o *Howl* (2010) i en els efectes visuals de grans produccions internacionals com *Skyfall*, (2012), *El libro de la selva* (2016) i *Piratas del Caribe: la venganza de Salazar* (2017). Ha dirigit la sèrie de televisió *Las aventuras de Max* (2008-2012) i *Tikis & Mikis* (2012), breus píndoles animades disponibles on-line. *Buñuel en el laberinto de las tortugas* adapta el còmic homònim de Fermín Solís, publicat en 2008 en blanc i negre i reeditat en color aprofitant l'impuls de la pel·lícula, que va estar en la secció oficial del Festival d'Annecy 2019 -el més important del gènere- i acaba de rebre quatre nominacions als Goya i el premi al millor film d'animació del cinema europeu. Salvador Simó té en fase de pre-producció *Dragonkeeper*.

La història: Tot i que mai va abandonar l'ideari surrealista, després d'*Un perro andaluz* (1929) i *La edad de oro* (1930), **Luís Buñuel** (Calanda, 1900- Mèxic DF, 1983) va començar a separar-se del grup dirigit per André Breton perquè pensava que el seu elitisme estèril els havia allunyat de la realitat. Afiliat al Partit Comunista en 1932 i interessat en qüestions de caire més social, Buñuel va quedar impressionat per la lectura d'un exhaustiu estudi de Maurice Legendre sobre la comarca de Las Hurdes -al nord de la província de Càceres, limitant amb Salamanca- i va decidir rodar un documental que denunciés les penoses condicions de vida de la zona. En el seu estudi, Legendre descrivia Las Hurdes com el paradigma de l'Espanya més fosca. Un territori enfonsat en el feudalisme fins ben entrat el segle XIX i que, ja en el XX, presentava un panorama desolador: economia de subsistència, aïllament geogràfic, pèssimes vies de comunicació, malnutrició crònica, insalubritat, elevada mortalitat -especialment la infantil-, educació molt deficient i una mentalitat conservadora i fatalista. *Las Hurdes. Tierra sin pan* (1933) va generar una gran polèmica -entre altres coses, per la dramatització de les escenes més brutals-, i de seguida va ser prohibida pel govern de Lleroux, en considerar-la denigrant per a la imatge d'Espanya. L'efecte revulsiu del documental era buscat, però la llegenda negra de Las Hurdes tenia quatre segles d'història, no la va inventar Buñuel. No només ell i Legendre hi havien posat l'accent, autors com Miguel de Unamuno i Gregorio Marañón n'havien descrit les misèries. Les accions dels governants van ser sempre més propagandistes que efectives. El rei Alfons XIII va fer-hi una visita en 1922, acompanyat per l'equip d'un noticiari cinematogràfic. El dictador Franco va impulsar un pla basat en la reforestació sistemàtica de la regió que va perjudicar greument la ramaderia i l'apicultura, dos de les escasses fonts d'ingressos de la població. El *Plan Hurdes* (1976), endegat pel Manuel Fraga, tampoc va tenir conseqüències significatives. En les darreres dècades, el turisme s'ha consolidat com a principal font d'ingressos, però la situació present de la comarca continua sent difícil, amb pèrdua i envelliment progressiu de la població. Encara avui, la figura de Luís Buñuel genera sentiments oposats a Las Hurdes. La seva intenció, però, era criticar una situació i estimular-ne els canvis. De fet, s'imaginava rodant documentals de caire similar en altres zones d'Espanya i fins i tot a l'Àfrica. La Guerra Civil va barrar qualsevol possibilitat de dur aquesta idea a terme.

Dijous
19/12
19 h

Encarnar la tradició. El valor de compartir valors

Lídia Pujol

Presentació i dinamització: Albert Lladó, periodista.

#RePensemEuropa

Sala d'actes del Cèntric Espai Cultural. Entrada gratuïta limitada a l'aforament

centric.elprat.cat

Ajuntament del
Prat de Llobregat

PROPERA SESSIÓ CINE CLUB

Manbiki kazoku

(Un asunto de família)

d' Hirokazu Koreeda

15 GENER

V.O.S.E.

20:00 h.

AQUÍ HI HA TELA!

UN PASSEIG PER
LA INDUMENTÀRIA
DEL S.XIX I S.XX

Fotografies del CIMIR

31 d'octubre de 2019

10 de gener de 2020

Amb la col·laboració de:

Diputació Tarragona

elprat.cat/patrimonicultural

Ajuntament del
Prat de Llobregat

